

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ

УДК 002.5:378

DOI 10.32461/2409-9805.1.2022.257337.

Цитування:

Гуменчук А. В. Система вищої бібліотечної освіти в США: традиції та новації. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2022. № 1. С. 111–117.

Humenchuk A. (2022). Library higher education system in the USA: traditions and innovations. *Library science. Record Studies. Informology*. 1, 111–117 [in Ukrainian].

Гуменчук Анатолій Васильович,
кандидат історичних наук, доцент,
заступник директора Навчально-наукового
інституту міжнародних відносин
та соціальних наук ПрАТ
«Міжрегіональна Академія управління
Персоналом»
<https://orcid.org/0000-0001-8931-7474>
topa@ua.fm

**СИСТЕМА ВИЩОЇ БІБЛІОТЕЧНОЇ ОСВІТИ В США:
ТРАДИЦІЇ ТА НОВАЦІЇ**

Мета роботи. Охарактеризувати основні етапи еволюції та сучасні вектори розвитку вищої бібліотечної освіти США. **Методологія дослідження.** Застосування комплексу теоретичних та емпіричних методів наукового пізнання уможливило виявлення основних етапів еволюції системи вищої бібліотечної освіти в США, встановлення класичних та інноваційних моделей її сучасного розвитку, переходу до якісно нових освітніх стандартів, що знаменували реалізацію компетентнісного підходу, домінування надпредметних цілей навчання над формуванням вузькоспеціалізованих знань, вмінь та навичок, запровадження замість дисциплінарної діяльнісної моделі навчання. Основними підходами наукового пізнання задля реалізації поставленої мети були системний, історичний, компаративний, моделювання. **Наукова новизна** роботи полягає в тому, що на основі компаративного та контент-аналізу освітніх програм підготовки бакалаврів, магістрів та докторів філософії зі спеціальності «Бібліотекознавство та інформаційні науки» провідних університетів США в їх історичній ретроспективі виявлено основні етапи розвитку та вектори модернізації вищої бібліотечної освіти цієї країни як фундатора та лідера означеного освітнього напрямку. **Висновки.** Дослідження тенези бібліотечних шкіл в американських університетах, контент-аналіз запроваджуваних ними освітніх програм підготовки фахівців різних освітніх ступенів дозволив визначити основні етапи еволюції вищої бібліотечної освіти в США: етап зародження (кінець 1880-х — кінець 1930-х рр.); етап інтенсивного розвитку (1950-1970-ті рр.); етап модернізаційних змін (1980-ті рр. — по сьогодні). Основними векторами сучасних трансформацій вищої бібліотечної освіти є баторівневність, безперервність, фундаменталізація, цифровізація, універсальність та посилення інформаційної складової в змісті освіти.

Ключові слова: вища бібліотечна освіта, США, історія вищої бібліотечної освіти, цифровізація освіти, диверсифікація бібліотекознавчих освітніх програм.

Humenchuk Anatolii,
Candidate of Historical Sciences, Associate Professor,
Deputy Director of the Educational and Scientific Institute of the
International Relations and Social Sciences,
PJSC «Interregional Academy of Personnel Management»

LIBRARY HIGHER EDUCATION SYSTEM IN THE USA: TRADITIONS AND INNOVATIONS

*The purpose of the article is to describe the main evolution and current vectors stages of the higher library education development in the USA. **Research methodology.** The application of a set of theoretical and empirical methods of scientific knowledge made it possible to identify the main stages of the library higher education system's evolution in the USA, the establishment of classical and innovative models of its modern development, transition to qualitatively new educational standards that marked the implementation of the competency approach, the dominance of cross-curricular learning goals over the formation of highly specialized knowledge, skills and abilities, the introduction instead of a disciplinary activity model of learning. The main approaches to scientific knowledge to achieve this goal were the systemic, historical, comparative, and modeling ones. **The scientific novelty** of the work is that on the basis of comparative and content analysis of the leading US Universities' educational programs for Bachelors, Masters, and Doctors of Philosophy in "Library Science and Information Science" in their historical retrospective revealed the main development stages and modernization vectors of the country's library higher education as the founder and leader of the specified educational direction. **Conclusions.** A study of the library schools' genesis in American Universities, and content analysis of their educational training programs for various degrees allowed us to identify the main stages of the library higher education's evolution in the USA: the stage of origin (the late 1880s – late 1930s); stage of intensive development (1950–1970s); stage of modernization changes (1980s – till present). The main vectors of modern transformations of higher library education are innovation, continuity, fundamentalization, digitalization, universality, and strengthening of the information component in the content of education.*

Key words: library higher education, the USA, history of library higher education, digitalization of education, diversification of library educational programs.

Актуальність теми дослідження. Суттєвий вплив на становлення системи підготовки бібліотечних кадрів в світі мали дві зарубіжні моделі організації вищої освіти: англо-американська та французька. Віддаючи належне американському бібліотекознавцю Мелвілу Дьюї — засновнику першої в світі бібліотечної школи як спеціалізованого вищого навчального закладу, що функціонував при Колумбійському коледжі (нині Колумбійський університет) з 1887 р., варто наголосити, що в цей час США запозичили англійську систему вищої освіти (бакалавр, магістр, доктор філософії). Окрім США англійська освітня традиція мала потужний вплив на становлення та розвиток систем вищої бібліотечної освіти в Австралії, Канаді, Новій Зеландії, Індії, Сінгапурі, Ірландії, африканських та азійських колоніях Великої Британії. Успішно адаптувавши та розвинувши англійську освітню традицію, США створили найпотужнішу в світі систему вищої бібліотечної освіти: 111 університетів пропонують велику кількість різноманітних освітніх програм різних рівнів, більшість яких акредитовані Американською бібліотечною асоціацією. Саме американська освітня модель є визнаним світовим лідером

інституціональних та когнітивних трансформацій системи вищої бібліотечної освіти. Про високу якість підготовки бібліотечних фахівців у США свідчить той факт, що з 50 університетів з 17 країн світу, які входять до Світового рейтингу QS World University за освітнім напрямом «Library and Information Management» щорічно від 36% до 40% складають американські університети, серед яких у 2021 р. до першої п'ятірки увійшли Університет Північної Кароліни – Чепел Хілл, Університет Іллінойсу в Урбана – Шампейн, Університет Вашингтону, Сіракузьський університет, Університет Індіани, які пропонують найсучасніші за змістом бакалаврські, магістерські та докторські освітні програми [11].

Зважаючи на потужні традиції та лідерські позиції американської системи підготовки бібліотечних фахівців в світі, метою статті є визначення основних етапів еволюції та сучасних векторів розвитку вищої бібліотечної освіти США.

Аналіз досліджень і публікацій. Специфіка організаційних та змістовних перетворень вищої бібліотечної освіти в США досліджувалася в працях українських та зарубіжних

бібліотекознавців протягом двох останніх десятиліть не надто активно. Загальні тенденції освітніх трансформацій вивчали А. Гуменчук [2], О. Олійник [3, 4], Л. Філіпова [6, 7]. Профілізація магістерських освітніх програм (ОП) аналізувалася дослідниками О. Башун [1], С. Чукановою [8, 9], але на досвіді окремих університетів США, а не в контексті заганоціональних трансформацій. Окремі напрями модернізації вищої бібліотечної освіти та запровадження в систему її організації новітніх комп'ютерних та дистанційних технологій висвітлювали О. Башун [1], О. Олійник та Л. Філіпова [5, 10]. Але, зважаючи на лідерські позиції американської освітньої моделі в світі, сучасні проблеми та тренди модернізації вищої бібліотечної освіти в США в умовах цифрових трансформацій глобального комунікаційного простору досліджено ще не достатньо.

Виклад основного матеріалу. Етап зародження вищої бібліотечної освіти в США тривав з кінця 1880-х до кінця 1930-х рр. Вже у 1890-х роках ініціатива М. Дьюї швидко розповсюдилася в різних американських штатах. У 1890 р. бібліотечну школу було відкрито при Інституті Пратта в Нью-Йорку, у 1892 р. — при Університеті Дрекселя в Філадельфії, у 1893р. — в Університеті Іллінойсу (Урбана-Шампейн), у 1896 р. — при Сіракузьському університеті. На початку ХХ ст. темпи розвитку закладів вищої освіти бібліотечного спрямування прискорювалися у відповідь на потребу американського суспільства у кваліфікованих бібліотечних фахівцях. Так, у перше десятиліття ХХ ст. підготовка магістрів бібліотекознавства розпочалася в бібліотечних школах при Державному університеті Емпорії (1902 р.), Університеті Вісконсин-Медисон (1906 р.), при Вашингтонському університеті (1911 р.). У 1920-х рр. бакалаврів і магістрів в галузі бібліотечної справи готували також в спеціалізованих освітніх підрозділах бібліотечного профілю при Кутцтаунському університеті (1921 р.), Державному університеті Сан-Хосе (1924 р.), Університеті Мічигану (1926 р.), Техаському жіночому університеті (магістр і доктор філософії, 1928 р.), Університеті Північної Кароліни в Гринсборо (1928 р.), Університеті Оклахоми (1929 р.). У 1930-х рр. бібліотечні школи відкриваються при Державному університеті Луїзіани (1931 р.), Університеті Північної Кароліни – Чепел Хілл (1931 р.), Університеті Кентуккі в Лексингтоні (1932 р.), Домініканському університеті (1933 р.), Католицькому університеті Америки (1937 р.),

Центральному університеті Північної Кароліни (1939 р.) [12].

Окрім хронологічних та географічних меж розгортання вищої бібліотечної освіти в США варто дослідити еволюційний шлях найстаріших спеціалізованих освітніх підрозділів, які розпочали готувати бібліотечних фахівців ще наприкінці ХІХ ст. Так, у 1893 р. було відкрито бібліотечну школу в Університеті Іллінойсу (Урбана-Шампейн), яка нині носить назву Вища школа бібліотекознавства та інформаційних наук і є однією з найстаріших та авторитетніших в країні. З 1894 р. школа готує магістрів в галузі бібліотекознавства та інформаційних наук на базі бакалаврського ступеня, орієнтуючи навчання майбутніх фахівців на передбачення ними соціальних та технологічних змін, що впливають на бібліотечну професію, з метою вчасного реагування на виклики задля підвищення якості обслуговування користувачів. Ця місія підготовки бібліотечних фахівців вищої кваліфікації притаманна цьому освітньому закладу й донині. У змісті його сучасних освітніх програм посилена увага приділяється таким актуальним проблемам розвитку фахового середовища, як автоматизація бібліотек, удосконалення довідкового та бібліографічного обслуговування користувачів в онлайн-середовищі, покращення інформаційного обслуговування дітей та юнацтва в умовах цифрових трансформацій.

Про високий рівень науково-педагогічного складу Вищої школи бібліотекознавства та інформаційних наук Іллінойського університету свідчить те, що ще у 1951 р. ця школа розпочала підготовку докторів філософії з бібліотекознавства та інформаційних наук. Обсяг кредитів її сучасної докторської освітньо-наукової програми 20 одиниць, термін навчання — від 3 років очної до 7 років заочної форм навчання. Зміст освітньо-наукової програми (ОНП) містить такі обов'язкові освітні компоненти: Методи наукових досліджень; Соціальні аспекти розвитку науки і техніки, Комунікації та інформаційні технології; Інформаційні потреби користувачів; Бібліографічні послуги; Адміністративне управління; Управління інформацією; Зберігання документів. Вступники на докторські програми зобов'язані мати ступінь магістра з бібліотекознавства та інформаційних наук та мінімум два роки стажу практичної діяльності в інформаційній галузі.

Коледж Симмонса (Бостон) окрім класичного магістра бібліотекознавства та інформаційних наук, якого готує з 1902 р., нині

пропонує освітні програми подвійних дипломів: окрім диплома класичного магістра випускник отримує диплом магістра наук в галузі освіти, який має право працювати в шкільній бібліотеці як класний керівник або фахівець із засобів масової інформації. Для цього в змісті освітніх програм пропонуються такі навчальні дисципліни, як «Організація та управління медіа-центром шкільної бібліотеки», «Інформаційні та довідкові послуги», «Дитяча література та колекції ЗМІ»; «Дизайн та виробництво навчальних матеріалів», «Виникнення технологій бібліотек та медіа-центрів», «Бібліотеки, сучасне суспільство та юнацтво».

Практика одержання магістрами подвійних дипломів достатньо широко розповсюджена в закладах вищої бібліотечної освіти США. Так, Школа інформаційної та бібліотечної справи в Інституті Пратта (Нью-Йорк) здійснює набір на такі магістерські освітні програми подвійних дипломів: ОП «Бібліотека та інформатика зі шкільними ЗМІ» (за результатами навчання випускникам присвоюють ступінь магістра наук в галузі бібліотекознавства та магістра медіа-освіти), ОП «Бібліотека, історія мистецтв та дизайн» (ступінь магістра наук в галузі бібліотекознавства, та магістра з історії мистецтв і дизайну).

Поглиблене дослідження еволюційних тенденцій розвитку вищої бібліотечної освіти США дозволяє стверджувати, що ще третину сучасних бібліотечних шкіл як структурних підрозділів гуманітарних факультетів престижних університетів було відкрито у 1950-1970-ті рр. Саме після Другої світової війни темпи науково-технічного прогресу та економічного зростання країни напряду залежали від темпів продукування інновацій та якості інформаційного забезпечення науково-дослідної діяльності. Саме на цьому етапі бібліотечні школи почали трансформуватися в кафедри та навіть факультети інформаційних досліджень, на базі яких готували фахівців з бібліотекознавства та інформаційних наук. Якісною особливістю цього етапу еволюційного розвитку вищої бібліотечної освіти стала підготовка з середини 1950-х рр. докторів філософії не лише з бібліотекознавства, але й в галузі інформаційних систем або інформаційного менеджменту. Розширення проблематики дисертаційних досліджень було зумовлено посиленням ролі інформації в житті суспільства, її трансформацією в потужний виробничий ресурс, інституціоналізацією в країні системи науково-технічної інформації.

Так, у Школі інформаційних досліджень Університету Мичигану з 1954 р. запроваджено

освітню програму підготовки доктора філософії в галузі інформаційних систем. Сучасний зміст цієї програми передбачає вивчення таких навчальних дисциплін: Аналіз інформаційних систем; Технології пошуку інформації; Управління інформацією та центри документації; Когнітологія та інтелектуальний доступ до інформації; Економіка інформації; Соціологія інформації; Історія друкованої книги та видавничої справи. Місією цієї освітньої програми є підготовка компетентних дослідників, здатних ефективно працювати в академічній, корпоративній, некомерційній та урядових сферах, застосовуючи навички управління інформацією та створення гармонійного комунікаційного простору [12]. При цьому більшість бібліотечних шкіл продовжували традиційну підготовку магістрів в галузі бібліотекознавства та інформаційних наук, формуючи в них навички застосування принципів та технологій агрегації, організації, доставки інформації та знань у необхідних користувачам форматах; вміння аналізувати соціальні проблеми, пов'язані з інформатизацією суспільства, а також передбачати динамічні зміни ролі бібліотек як посередників в цифровому комунікаційному просторі. Вельми важливими є такі аспекти формування фахової свідомості майбутніх магістрів бібліотекознавства як планування безперервного професійного розвитку протягом всієї кар'єри та визнання цінності участі в професійних асоціаціях, перш за все в Американській бібліотечній асоціації.

Одним з перших університетів, який ще у 1971 р. запровадив інноваційну освітню програму підготовки магістра в галузі управління інформацією, був Католицький університет Америки. І понині ця програма є популярною у абітурієнтів, оскільки її зміст модернізується відповідно до змін в інформаційній галузі і передбачає вивчення майбутніми магістрами в галузі управління інформаційними системами таких базових навчальних дисциплін: Інформаційна етика; Технології організації інформації та комунікації; Інформаційні продукти та послуги; Дизайн та управління веб-сайтами; Системний аналіз і дизайн; Комп'ютерні додатки; Просунуте мережеве адміністрування; Інформаційна архітектура та управління базами даних; Аналіз потреб в фахових наукових дослідженнях.

Наприкінці 1980-х — початку 1990-х рр. реновації американської системи підготовки бібліотечних кадрів вищої кваліфікації ознаменували початок сучасного етапу розвитку вищої бібліотечної освіти. На цьому етапі

відбувся перехід до якісно нових освітніх стандартів, що знаменували реалізацію компетентнісного підходу, домінування надпредметних цілей навчання над формуванням вузькоспеціалізованих знань, вмінь та навичок, запровадження замість дисциплінарної діяльничної моделі навчання. До переліку надпредметних компетентностей бібліотечного фахівця додалось формування лідерських якостей щодо модернізації професійної сфери діяльності, вміння постійно навчатися, приймати рішення в непередбачуваних ситуаціях, працювати в команді та реалізовувати креативні проекти, спрямовані на підвищення якості інформаційного обслуговування користувачів. На цьому етапі посилилася тенденція диверсифікації профілів освітніх програм підготовки фахівців різних рівнів: з 1992 р. бакалаврів в галузі бібліотекознавства та інформаційних наук почали готувати переважно в коледжах, а магістрів та докторів філософії — в університетах. Обсяг освітньої програми підготовки бакалавра мистецтв або наук складає, як правило, 188 кредитів, тривалість навчання — 4 роки; обсяг ОП магістра мистецтв/наук/бізнесового адміністрування від 36 до 54 кредитних одиниць, тривалість підготовки — 1-2 роки, при цьому є два типи освітніх програм: магістра-дослідника та магістра-менеджера. Підготовка доктора філософії може тривати від 3 (очна форма навчання) до 7 (заочна форма навчання) років. Для вступників, що мають ступінь магістра, обсяг навчальної складової освітньо-наукової програми складає 60 кредитів, для вступників, які не мають магістерського ступеня — 90 кредитів.

У 2012 р. було складено рейтинг 51 бібліотечної школи, акредитованої Американською бібліотечною асоціацією за критеріями відгуків працевластців щодо якості випускників та відгуків студентів щодо змісту освітніх програм. Кращими були визнані бібліотечні школи Іллінойського Університету в Урбана-Шампейн, Університету Північної Кароліни — Чепел Хілл, Вашингтонського Університету [11]. Дослідження сучасних векторів змістовної диверсифікації освітніх програм Вашингтонського університету дозволяє констатувати, що школа інформаційних досліджень, яка була створена в його структурі на базі школи бібліотекознавства, пропонує окрім класичної освітньої програми в галузі бібліотечної справи ще дві інноваційні освітні програми підготовки бакалавра та магістра в галузі інформаційних наук. Університет

Оклахоми на базі школи бібліотекознавства та інформаційних наук готує не лише класичних бакалаврів та магістрів в галузі бібліотекознавства, але й відкрив освітню програму для підготовки магістрів в галузі управління знаннями. Таким чином, більшість університетів, зберігаючи та модернізуючи фундаментальні бібліотекознавчі освітні програми, розширюють спектр підготовки інформаційних фахівців, здатних працювати у будь-якому типі інформаційних установ. Бібліотечна школа Державного університету Луїзіани пропонує класичну, але змістовно модернізовану освітню програму підготовки магістра в галузі бібліотекознавства та інформаційних досліджень, який після одержання магістерського ступеня зможе займати широкий спектр посад — від академічного до дитячого бібліотекаря, цифрового бібліотекаря, інформаційного менеджера, інтернет-розробника та мережевого бібліотекаря, та навіть аналітика конкурентної розвідки. У змісті освітньої програми передбачено і фундаментальні дисципліни на кшталт таких, як: «Інформаційні ресурси, продукти та послуги», «Каталогізація і класифікація», «Академічні бібліотеки», «Публічні та спеціальні бібліотеки», «Інформаційні послуги для дітей та молоді», «Дослідницька робота бібліотек», і новітні навчальні дисципліни, зокрема «Комп'ютерні інформаційні системи», «Технології управління інформацією», «Управління інформацією та центри документації», «Інформаційні системи в галузі охорони здоров'я», «Адміністративне управління». При цьому місія освітньої програми — підготувати магістра, здатного брати участь в дослідженнях, спрямованих на розвиток бібліотечних та інформаційних послуг відповідно до вимог часу.

Прикладом гармонійного поєднання традицій та інновацій в системі підготовки бібліотечних фахівців є Школа інформаційних досліджень Сіракузького університету, яка пропонує освітні програми, спрямовані на підготовку бакалавра наук в галузі менеджменту інформаційних технологій, магістра наук в галузі бібліотекознавства та інформаційних досліджень, магістра наук в галузі управління інформацією, а також комплексну освітню програму подвійних дипломів, спрямовану на підготовку магістра бібліотекознавства та магістра в галузі шкільних ЗМІ. Коледж інформаційних наук і технологій Університету Дрекселя (Філадельфія) демонструє багаторівневість та безперервність в розбудові сучасної системи підготовки

інформаційних фахівців. У коледжі функціонують освітні програми підготовки бакалавра в галузі інформаційних систем, магістра в галузі бібліотекознавства та інформаційних наук, магістра наук в галузі інформаційних систем, доктора філософії в галузі інформаційних досліджень. Вже на бакалаврському рівні студенти вивчають такі базові навчальні дисципліни, як «Оцінка, організація та використання інформації», «Взаємодія Людина — Комп'ютер», «Системи управління базами даних», «Соціальні аспекти інформаційних систем», «Комп'ютерні мережеві технології», «Управління проектною діяльністю». Обов'язковим в процесі навчання є практикум розробки та реалізації корпоративного проекту, що формує компетентності креативності, комунікативності, критичного мислення та командної роботи, вкрай необхідні сучасному інформаційному менеджеру. Важливо підкреслити, що метою реалізації ОП підготовки фахівців магістерського ступеня та ступеня доктора філософії заявлено формування в них здатності дослідницьких практик в контрольованій та неконтрольованій науковій проблематиці, вміння здійснювати аналіз та оцінку ефективності інформаційних систем, брати участь у професійній комунікації, якісно реалізовувати технології управління інформаційними ресурсами, продуктами та

послугами.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що на основі компаративного та контент-аналізу освітніх програм підготовки бакалаврів, магістрів та докторів філософії зі спеціальності «Бібліотекознавство та інформаційні науки» провідних університетів США в їх історичній ретроспективі виявлено основні етапи розвитку та вектори модернізації вищої бібліотечної освіти цієї країни як фундатора та лідера означеного освітнього напрямку.

Висновки. Дослідження генези бібліотечних шкіл в американських університетах, контент-аналіз запроваджуваних ними програм підготовки фахівців різних освітніх ступенів дозволив визначити основні етапи еволюції вищої бібліотечної освіти в США: етап зародження (кінець 1880-х — кінець 1930-х рр.); етап інтенсивного розвитку (1950-1970-ті рр.); етап модернізаційних змін (1980-ті рр. — по цей час). Основними векторами сучасних трансформацій вищої бібліотечної освіти є баторівневність, безперервність, фундаменталізація, цифровізація, універсальність та посилення інформаційної складової в змісті освіти. Україні варто врахувати сучасні тренди профілізації освітніх програм підготовки бібліотечних фахівців та критерії оцінки їх якості усіма стейкхолдерами світового освітнього простору.

Список використаних джерел

1. Башун О. Бібліотечна освіта в США: використання цифрових технологій // Бібліотечний форум України. 2011. № 4. С. 37-38.
2. Гуменчук А. Реновації вищої бібліотечної освіти: досвід США // Матеріали міжнародної наукової конференції «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку» (26-27 листопада 2020 р.). Харків : ХДАК, 2020. С. 165-166.
3. Олійник О. В. Особливості організації вищої інформаційно-бібліотечної освіти в США // Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія. 2012. № 3/4. С. 51-59.
4. Олійник О. В. Інформаційні технології дистанційного навчання у вищій бібліотечній освіті США : автореф. дис. ... канд. наук з соц. комунікацій : спец. 27.00.03 «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство». Харків : Харків. держ. акад. культури, 2008. – 20 с.
5. Філіпова Л., Олійник О. Дистанційне навчання фахівців у галузі бібліотекознавства та інформатики в США і питання його акредитації // Вісник Книжкової палати. 2005. № 3. С. 30-32.
6. Філіпова Л. Магістерські освітні програми бібліотечно-інформаційного профілю в університетах США: досвід організації та змісту навчання // Вісник Книжкової палати. 2016. № 3. С. 49-52.
7. Філіпова Л. Організація дистанційного навчання у вищій школі бібліотечних та інформаційних наук Іллінойського університету // Вісник Книжкової палати. 2002. № 7. С. 45-47.
8. Чуканова С. Акредитаційні стандарти Американської бібліотечної асоціації для магістерських програм із бібліотекознавства та інформології у вишах США: огляд // Бібліотечний вісник. 2014. № 5. С. 30-33.
9. Чуканова С. Актуальні тенденції процесу професійної підготовки бібліотечних фахівців у США // Вісник Львівського університету. Серія: Книгознавство, бібліотекознавство та інформаційні технології. 2017. Вип. 11-12. С. 73-87.

10. Filipova L. Ya., Oliinyk O. V. (2015). US Library and Information Schools: Training and Accreditation Issues. Вісник Харківської державної академії культури. Серія: Соціальні комунікації. <https://silo.tips/download/us-library-and-information-schools-training-and-accreditation-issues> (дата звернення 14.12.2021).

11. QS World University Rankings 2022. URL : <https://www.topuniversities.com/university-rankings/world-university-rankings/> (дата звернення 16.12.2021).

12. World Guide to Library, Archive and Information Science Education : Third new and completely revised Edition / Edited by Axel Schniederjürge (2017). KG · Saur München, 561 p.

References

1. Bashun O. (2011) Library education in the United States: the use of digital technology. Library Forum of Ukraine, 4, 37-38 [in Ukrainian].

2. Humenchuk, A. (2020) Renovations in Higher Library Education: The US Experience. 26-27 November 2020: Proceedings of the International Scientific Conference "Culturology and Social Communications: Innovative Development Strategies". (pp. 165-166). Harkiv: KSAC [in Ukrainian].

3. Olijnik O. V. (2012) Features of the organization of higher information and library education in the United States. Library Science. Documentation. Informology , 3/4, 51-59 [in Ukrainian].

4. Olijnik O. V. (2008) Distance learning information technology in higher education in the United States. Extended abstract of candidate's thesis. Harkiv: KSAC [in Ukrainian].

5. Filipova L., Olijnik O. (2005) Distance learning of specialists in the field of library science and informatics in the USA and issues of its accreditation. Bulletin of the Book Chamber, 3, 30-32 [in Ukrainian].

6. Filipova L. (2016) Master's degree programs in library and information at US universities: experience in the organization and content of education. Bulletin of the Book Chamber, 3, 49-52 [in Ukrainian].

7. Filipova L. (2002) Organization of distance learning at the University of Illinois School of Library and Information Sciences. Bulletin of the Book Chamber, 7, 45-47 [in Ukrainian].

8. Chukanova S. (2014) Accreditation Standards of the American Library Association for Master's Degree Programs in Library Science and Informatics at US Universities: a Review. Library Bulletin, 5, 30-33 [in Ukrainian].

9. Chukanova S. (2017) Current trends in the process of training librarians in the United States. Bulletin of Lviv University. Series: Bibliography, Library Science and Information Technology, 11-12, 73-87 [in Ukrainian].

10. Filipova L. Ya., Oliinyk O. V. (2015) US Library and Information Schools: Training and Accreditation Issues. Bulletin of the Kharkiv State Academy of Culture. Series: Social Communications, 46, 44-52 <https://silo.tips/download/us-library-and-information-schools-training-and-accreditation-issues> [in Ukrainian].

11. QS World University Rankings 2022. URL : <https://www.topuniversities.com/university-rankings/world-university-rankings/> [in English].

12. World Guide to Library, Archive and Information Science Education : Third new and completely revised Edition / Edited by Axel Schniederjürge (2017). KG · Saur München, 561 p. [in English].

*Стаття надійшла до редакції 25.12.2021
Отримано після доопрацювання 26.01.2022
Прийнято до друку 29.01.2022*